

Covid-19 og kønsforskelle på arbejdsmarked og i familien

Temanummer: Kønsforskelle i Danmark

Nedlukningerne af samfundsaktivitet i starten af 2020 på grund af COVID-19-pandemien medførte store konsekvenser for husholdninger verden over. En række internationale studier har dokumenteret disse umiddelbare konsekvenser på arbejds- og familielivet under nedlukningerne, særligt i husholdninger med små børn. Konsekvenserne har ofte vist sig at være kønnede, dvs. forskellige mellem mødre og fædre. Ved hjælp af både survey og registerdata beskriver vi livet under den første COVID-19-nedlukning i 2020 for danske børnefamilier: Hvordan reagerede mødre og fædre på behovet for mere omsorgsarbejde under lockdown? Vi finder, at blandt familier med de mindste børn (som var konfronteret med de største restriktioner i forhold til adgang til børnepasning), var det særligt mødre, som tilpassede deres tidsanvendelse: De forlængede tiden i hjemmet (ved at forlænge deres orlov i barnets første leveår) og udskød deres tilbagevenden til arbejdsmarkedet. Dette mønster ser vi på tværs af familier med forskellige fordelinger af mor og fars relative indkomst. Vi ser ikke samme mønster i familier med ældre børn, hvor forældrene ikke umiddelbart kunne forlænge orlov, og som havde hurtigere adgang til daginstitutioner igen. Vores resultater for familier med små børn er i overensstemmelse med resultater fra andre lande, som har vist, at mødre (på kort sigt) blev påvirket mere end fædre af COVID-19-nedlukningerne. Dette resultat har bredere relevans for vores forståelse af kønsforskelle på arbejdsmarkedet i Danmark, og hvordan disse formes i den tidlige fase af livet som forælder.

Indledning

COVID-19 og de medfølgende nedlukninger af samfundet var et chok af uforudset omfang og med stor indflydelse på arbejds- og familielivet i Danmark og verden over. For husholdninger med små børn stillede daginstitutions- og skolelukninger særligt høje krav til organiseringen af arbejdet inden for og uden for hjemmet. Har denne dobbelte byrde for familiers "liv i lockdown", dvs. det at skulle forene arbejdsliv og tid til omsorgsarbejde, påvirket mænd og kvinder forskelligt?

Det er oplagt, at forskelle på tværs af lande (i graden af arbejdsmarkedsdeltagelse af mænd og kvinder, i kønsmønstre i beskæftigelsen på tværs af brancher, i institutioner som arbejdsløshedsforsikring og tilgængelighed af daginstitutioner, eller i kønsnormer) spiller en vigtig rolle for, hvordan COVID-19 påvirkede fordelingen af ekstra omsorgsarbejde i husholdninger (Alon m.fl., 2020; Adams-Prassl m.fl., 2020). Et antal studier fra forskellige OECD-lande

har kortlagt de kortsigtede effekter på kvinders og mænds beskæftigelse og arbejdstid i hjemmet med data fra real-time spørgeskemaundersøgelser under pandemien. Én konklusion er, at de umiddelbare negative beskæftigelseseffekter af nedlukninger i mange lande var større for kvinder (særligt i husholdninger med små børn) (Adams-Prassl m.fl., 2020), men resultaterne genfindes ikke helt entydigt på tværs af forskellige datakilder, selv når de kommer fra samme land (Heggeness, 2020; Barkowski m.fl., 2021). Studier med fokus på tidsanvendelse viser, at både mænd og kvinder øgede deres arbejdstid i hjemmet (særligt ift. børnepasning), men at kvinder oplevede den største ændring i arbejdstiden i hjemmet under nedlukningerne (Del Boca m.fl., 2020; Hupkau og Petrongolo, 2020). Også i andre dimensioner havde nedlukningerne effekter med tydelige kønsmønstre. Internationale studier finder – potentielt som følge af forskydninger i tidsanvendelse i og uden for hjemmet – at kvinder blev påvirket mere negativt end mænd både i forhold til deres mentale sundhed (Silverio-Murillo m.fl., 2021; Huebener m.fl., 2021; Adams-Prassl m.fl., 2022; Etheridge og Spantig, 2022) og i forhold til oplevelsen af vold i hjemmet under nedlukningerne (Leslie og Wilson, 2020). For Danmark beskriver Cardona m.fl. (2023) udviklingen af mental sundhed under forløbet af COVID-19-epidemien. Baseret på gentagne spørgeskemaundersøgelser konkluderer de, at kvinder gennem perioden 2020-2022 rapporterer dårligere mentalt helbred end mænd.

I denne artikel beskriver vi de umiddelbare konsekvenser af den første danske COVID-19-nedlukning i foråret 2020 med fokus på køns(u)lighed i mødres og fædres status på arbejdsmarked, arbejde i hjemmet og deres oplevelse af familielivet i lockdown i udvalgte dimensioner. Givet de eksisterende resultater for betydningen af familiesituationen fokuserer vi på en særligt interessant gruppe: forældre med små børn omkring startalderen for vuggestuen og børn i børnehavealderen. Særligt for den første gruppe forældre var kravene til tidsanvendelse i hjemmet store og vedvarende under nedlukningen i forår 2020 (givet omfattende begrænsninger i kapaciteten af vuggestuer). Vi undersøger dermed, om vi i Danmark – som ofte internationalt ses som et land med høj lighed mellem kønnene – genfinder kønsrelaterede effekter af nedlukningerne tilsvarende til dem, man har konstateret i internationale studier.

Baggrund og data

Den første nedlukning i Danmark blev implementeret fra den 11. marts 2020 for at begrænse spredningen af COVID-19. Nedlukningen omfattede bl.a. lukning af daginstitutioner og skoler. Frem til den 15. april havde kun personer i stillinger med særlig samfundsmæssig relevans adgang til pasning i daginstitutioner. På trods af den formelle genåbning af daginstitutioner for børn under seks år den 15. april 2020 implementerede især vuggestuer en gradvis genåbning på grund af strenge foranstaltninger i forhold til afstand og hygiejne. Man anvendte bl.a. roterende tidsplaner, deltidplaner og særlige

**JONAS CUZULAN
HIRANI**
VIVE

MIRIAM WÜST¹
Økonomisk Institut og
CEBI,
Københavns Universitet

begrænsninger for opstart og indkøring af nye børn. Således var vuggestuer endnu ikke fuldt tilgængelige (særligt for “nye” børn) i april og maj 2020.

For at undersøge familiers reaktion på nedlukningen bruger vi data fra to kilder: en stor spørgeskemaundersøgelse (SPOR) og registerdata (DREAM-registret). Kombinationen af disse datakilder tillader, at vi ser på mødres og fædres selvrapporterede beskæftigelsesstatus i tiden under nedlukningen (fra surveydata) og validerer disse mål med data for hele populationen af familier med børn fra registrene.

SPOR er en panelundersøgelse blandt husstande med børn i Danmark. I to bølger blev begge forældre af udvalgte børneårgange interviewet omkring en bred vifte af emner vedrørende familielivet (<https://www.vive.dk/da/projektforloeb/spor/>): I første bølge (gennemført mellem oktober 2017-oktober 2018) indeholder SPOR mindst én forældrebesvarelse for ca. 52.000 børn i alderen 9 måneder, 2 og 3 år ved tidspunktet for sampling. For den anden bølge i 2020 (gennemført mellem oktober 2019-oktober 2020 og derved delvis ramt af COVID-19-nedlukningen i forår 2020) blev forældre fra den indledende undersøgelse inviteret til at svare igen. Desuden blev forældre til en ny kohorte af spædbørn (9 måneder gamle) inviteret til at deltage. Begge bølger i SPOR indeholder derfor familier med børn udvalgt ved alderen 9 måneder. Vores analyser fokuserer på disse familier, som blev interviewet mellem januar og juli i henholdsvis 2018 og 2020 (mødre og fædre, hhv. $N=14.934$ og $N=7.893$).

Ved at bruge DREAM-registret kan vi sammenholde vores resultater fra SPOR med resultater for mødre og fædre af børn i flere aldersgrupper (samt udelukke, at vores resultater skyldes, at surveydeltagere er særlige). Vi bruger DREAM-registret for mødre og fædre af to hele årgange: børn, som fylder enten 1 eller 5 år i de relevante måneder (januar til juli) i årene 2018 og 2020. Ved at bruge registerdata for et stort sample af familier kan vi desuden undersøge heterogenitet i effekterne af nedlukningen mellem forskellige familietyper.

Hvordan påvirkede COVID-19-nedlukningen i 2020 mødre og fædre?

Vi undersøger effekterne af COVID-19-nedlukningen på mødre og fædre ved et difference-in-differences-design: Vi sammenligner udfaldsmål for forældre i månederne før og under nedlukningen i foråret 2020 med udfaldsmål for en kontrolgruppe observeret i de samme måneder, men i andre år. Ved at sammenligne forældre på tværs af måneder og år tager vi højde for betydningen af sæsonudsving (fx i beskæftigelse) og for systematiske forskelle i timing af fertilitet hen over året, som ellers kunne påvirke vores vurdering af nedlukningens direkte effekter.

I SPOR-data sammenligner vi forældre, der blev interviewet i de samme måneder (januar til juli) i hhv. 2018 og 2020. Kun mødre og fædre, som blev interviewet i marts til juli i året 2020, blev påvirket af nedlukningen på interviewtidspunktet. I registerdata-baserede analyser ser vi på forældre med børn, som fylder hhv. 1 år og 5 år fra januar til juli i hhv. 2018 og 2020. Vi estimerer følgende ligning for hhv. mødre og fædre:

$$y_i = \alpha_0 + \sum_{j=1}^J \phi_j 1(\text{Måned} = j) + \delta \text{COVID}_i + \sum_{j=1}^J \lambda_j 1(\text{Måned} = j) \times \text{COVID}_i + \epsilon_i$$

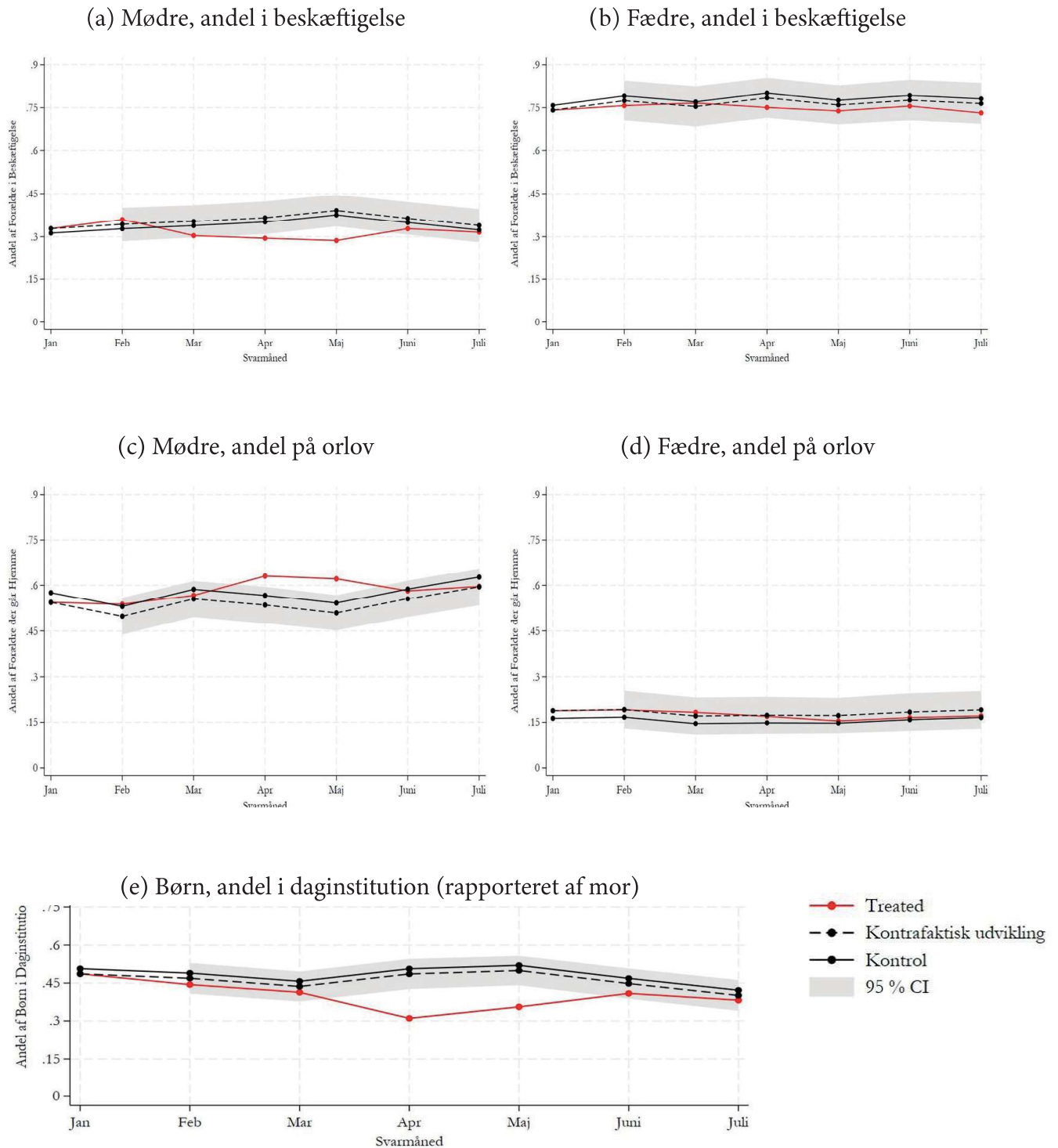
hvor y_i er udfaldsmålet (fx beskæftigelsesstatus i interviewmåneden). Vi inkluderer indikatorer for månederne for målingen ($1(\text{Måned} = j)$) og en indikator for, om årgangen er ramt af nedlukning (COVID_i). λ_j 'erne måler udviklingen af udfaldsmålet på tværs af måneder i 2020 og dermed effekten af nedlukningen.

Vi præsenterer alle vores resultater grafisk: Vi viser gennemsnit for udfaldsmålene på tværs af måneder for kontrol- og COVID-19-året (for at vise forskel i niveauer). Desuden viser vi den kontrafaktiske udvikling for den COVID-19-eksponerede gruppe, dvs. den udvikling, vores model prædikerer for udfaldsmålene, hvis nedlukningen i 2020 ikke var sket. Ved at vise et 95 % konfidensinterval omkring det kontrafaktiske forløb viser vi, om der er en signifikant afvigelse mellem det observerede og det forventede udfald i 2020. Vores tilgang identificerer virkninger af nedlukningen under antagelsen om en fælles udvikling i udfaldsmål på tværs af de to årgange i fravær af nedlukningen.

Mødre og fædres arbejde på markedet og i hjemmet

Figur 1 viser andelen af mødre og fædre til børn på 9 måneder i SPOR, der er beskæftiget; andelen, der angiver at være hjemme med deres barn (på orlov, hvilket både kan være med eller uden kompensation); og andelen af børn, som er indskrevet i en daginstitution. Der er en større andel af fædre end mødre, som er i beskæftigelse, når barnet er 9 måneder gammelt, både i 2020 og kontrolåret. Figuren viser også, at i månederne med den hårde lockdown i 2020 er der en større andel af mødre (relativt til kontrolår), som er på orlov, og en lavere andel, som er i beskæftigelse. For fædre ser vi ikke samme mønster. Vi estimerer, at mødrenes andel på orlov stiger med hhv. 9,5 procentpoint og 11,1 procentpoint i april og maj, hvilket svarer til en ændring på hhv. 18 og 22 %. Nedlukningen øgede således kønsforskellen i orlov og beskæftigelse. Figuren viser tilsvarende et tydeligt fald i andelen af børn i vuggestue-startalderen, som er indskrevet i en institution. Dette resultat afspejler den meget begrænsede kapacitet i særligt vuggestuer på trods af den gradvise genåbning af landet i foråret 2020.

Figur 1 COVID-19-nedlukningen i 2020 og andel af forældre, som angiver, at de er i beskæftigelse eller på orlov; Andel af børn, som er indskrevet i en daginstitution; (SPOR Data).

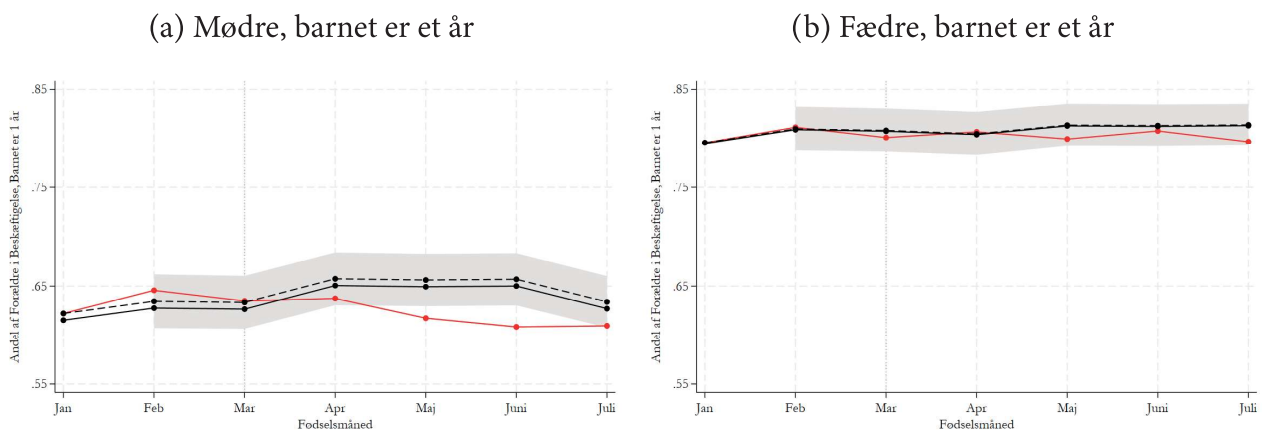

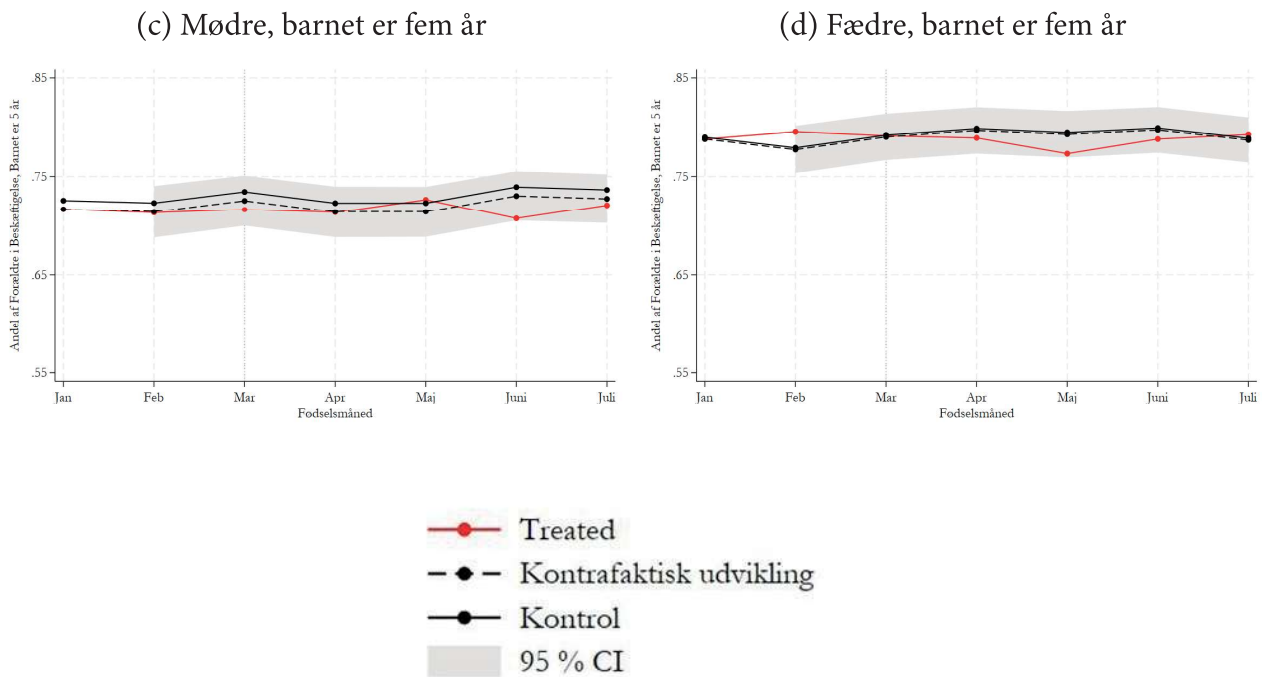
Anm.: Figuren viser det gennemsnitlige udfaldsmål for kontrolgruppen (optrukket sort linje) og den gruppe, som interviewes i COVID-19-året 2020 (rød linje). Den sorte stiplede linje er det estimerede kontrafaktiske forløb i 2020 uden nedlukningen. Det gråt skraverede område er et 95 % konfidensinterval.

Figur 2 viser forældres beskæftigelsesstatus for familier med børn i alderen 1 og 5 år ved måletidspunktet baseret på DREAM-data (tilsvarende figurer for familier med børn i alderen 2-4 år bekræfter det billede, vi viser her). Figurerne viser det velkendte billede, at fædres beskæftigelsesfrekvens er relativt stabil uanset barnets alder, mens mødrenes beskæftigelse, i høj grad afhænger af barnets alder, dvs. flere mødre er beskæftigede jo ældre deres barn er. Vi genfinder samme mønster for effekten af nedlukningen i 2020 som i SPOR for forældre med børn omkring vuggestue-startalderen: Figuren bekræfter, at det særligt er mødrene, som påvirkes af nedlukningen. Panel (a) og (b) dokumenterer, at dette øger det allerede eksisterende beskæftigelsesgab mellem mødre og fædre til børn på 1 år (forskell i niveauet i de to figurer) fra 15 til 18 procentpoint.

En oplagt forklaring for stigningen i ulighed mellem mødres og fædres beskæftigelsesstatus er, at COVID-19-chokket på kort sigt forstærker behovet for specialiseringen i familien. I en situation, hvor pasningsmulighederne bortfalder, skal familien reoptimere deres tidsanvendelse. Hvis familien maksimerer deres fælles indkomst, forventer vi, at partneren med en komparativ fordel (højere indtjeningsevne) er i beskæftigelse, imens partneren med en komparativ fordel i hjemmet overtager den nødvendige pasning af barnet. I figur 3 undersøger vi derfor for familier med de mindste børn, om der forskel i de umiddelbare negative effekter på mødres beskæftigelse under lockdown, alt efter om moren før barnets fødsel tjente mere eller mindre end halvdelen af husstandens samlede indkomst.

Figur 2 COVID-19-nedlukningen i 2020 og andel af forældre, som er i beskæftigelse (DREAM-registret, Status i en given måned).

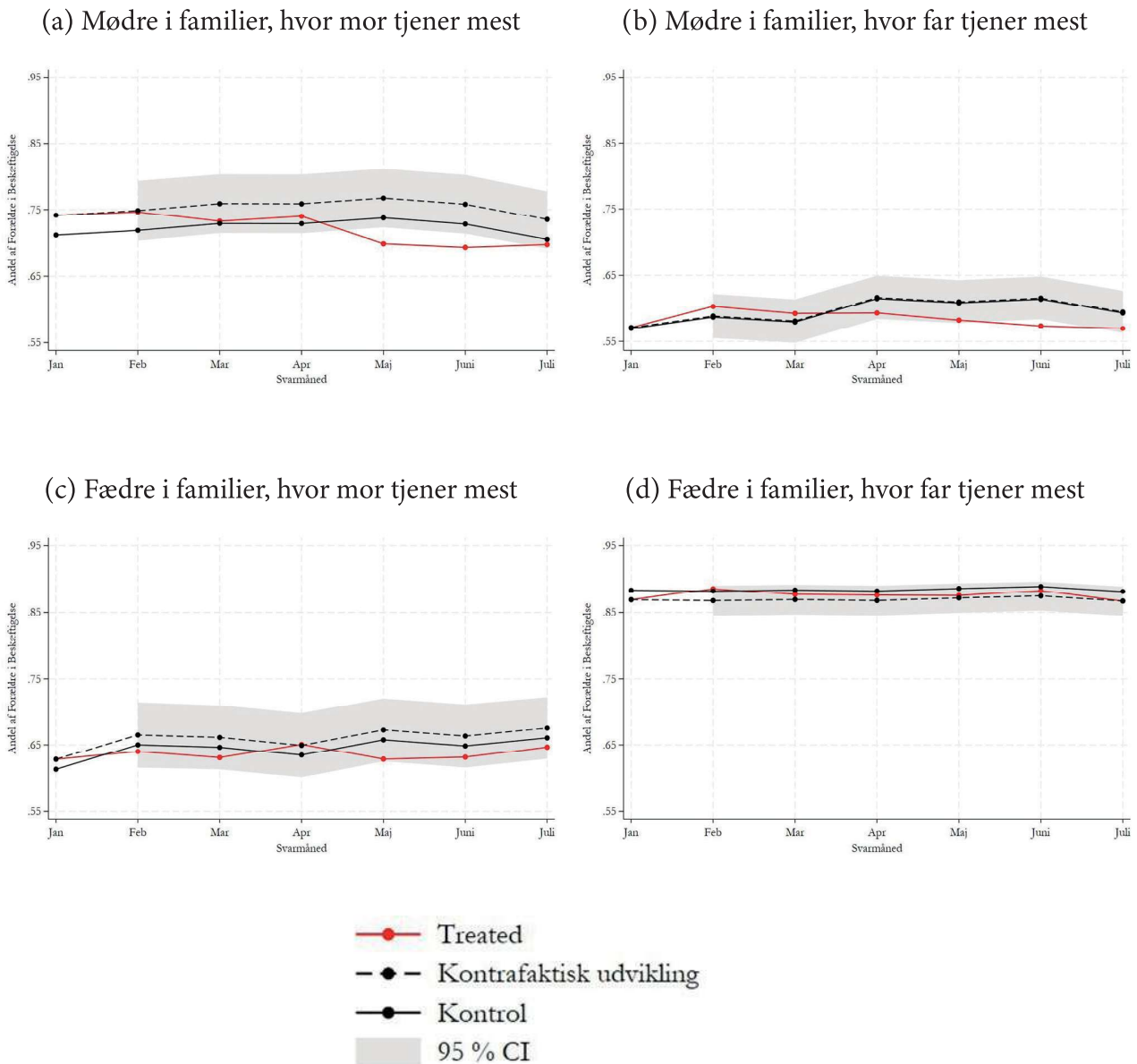

Anm.: Figuren viser det gennemsnitlige udfaldsmål for kontrolgruppen (optrukken sort linje), dvs. forældre med børn i alder 1 eller 5 år i 2019; og den COVID-ramte gruppe (rød linje), dvs. forældre med børn i alder 1 eller 5 år i 2020. Den sorte stiplede linje er det estimerede kontrafaktiske forløb i 2020, såfremt nedlukningen var udeblevet. Grå skraveret område er 95 % konfidensinterval.

Figur 3 viser, at andelen af mødre, som er beskæftiget, falder på tværs af familier med forskellige indkomstfordelinger (figurerne (a) og (b), mor tjener mest eller mindst) i lockdown-månederne 2020. Beskæftigelsen blandt mødre er højere blandt familier, hvor de tjener mest – men relativt til dette baseline-niveau er effekterne på mødres beskæftigelse ret lige på tværs af familietyperne (et 7-8 % fald i beskæftigelse i juni 2020 relativt til baseline). Vi kan altså konstatere en negativ effekt på beskæftigelsesstatus på kort sigt for mødre, uanset om deres relative indkomst var størst eller mindst i familien. For fædre finder vi mindre afvigelser i andelen i beskæftigelse i familier, hvor mor tjener mest – men ingen af estimerne er signifikante på 5 %-niveauet. Vi konkluderer derfor, at mødre på tværs af den relative indkomstfordeling i familien var dem, som i største grad under nedlukningerne tilpassede deres formelle beskæftigelse (og sandsynligvis tidsanvendelse til omsorgsarbejde) i familierne med de mindste børn.

Figur 3 COVID-19-nedlukningen i 2020 og andel af forældre, som er i beskæftigelse (DREAM-registret, Status i en given måned, delt op efter mødre/fædres relative indkomst i familien).

Noter: Indkomst for begge forældre er målt i kalenderåret inden barnets fødsel.

Vi ved, at beslutninger i tiden umiddelbart efter, man bliver forældre, spiller en afgørende rolle for kønsulighed på det danske arbejdsmarked, for fordelingen af arbejdet i hjemmet, og ikke mindst for forældreskabets udformning. Det er muligt, at de meget direkte konsekvenser af COVID-19-nedlukningerne i 2020 for familier med små børn har betydning på længere sigt, fx for beskæftigelses-gap mellem mødre og fædre. En empirisk undersøgelse af længeresigtede konsekvenser af nedlukningen i vores design kompliceres dog af, at alle mødre og fædre i vores data blev påvirket af COVID-19-nedlukninger og det efterfølgende forløb (dvs. også forældre til børn i 9 månedersalderen i fx januar 2020 rammes af nedlukningen kort efter). Vi kan derfor i vores un-

dersøgelse kun beskrive de umiddelbare virkninger af nedlukningerne, mens de stod på.

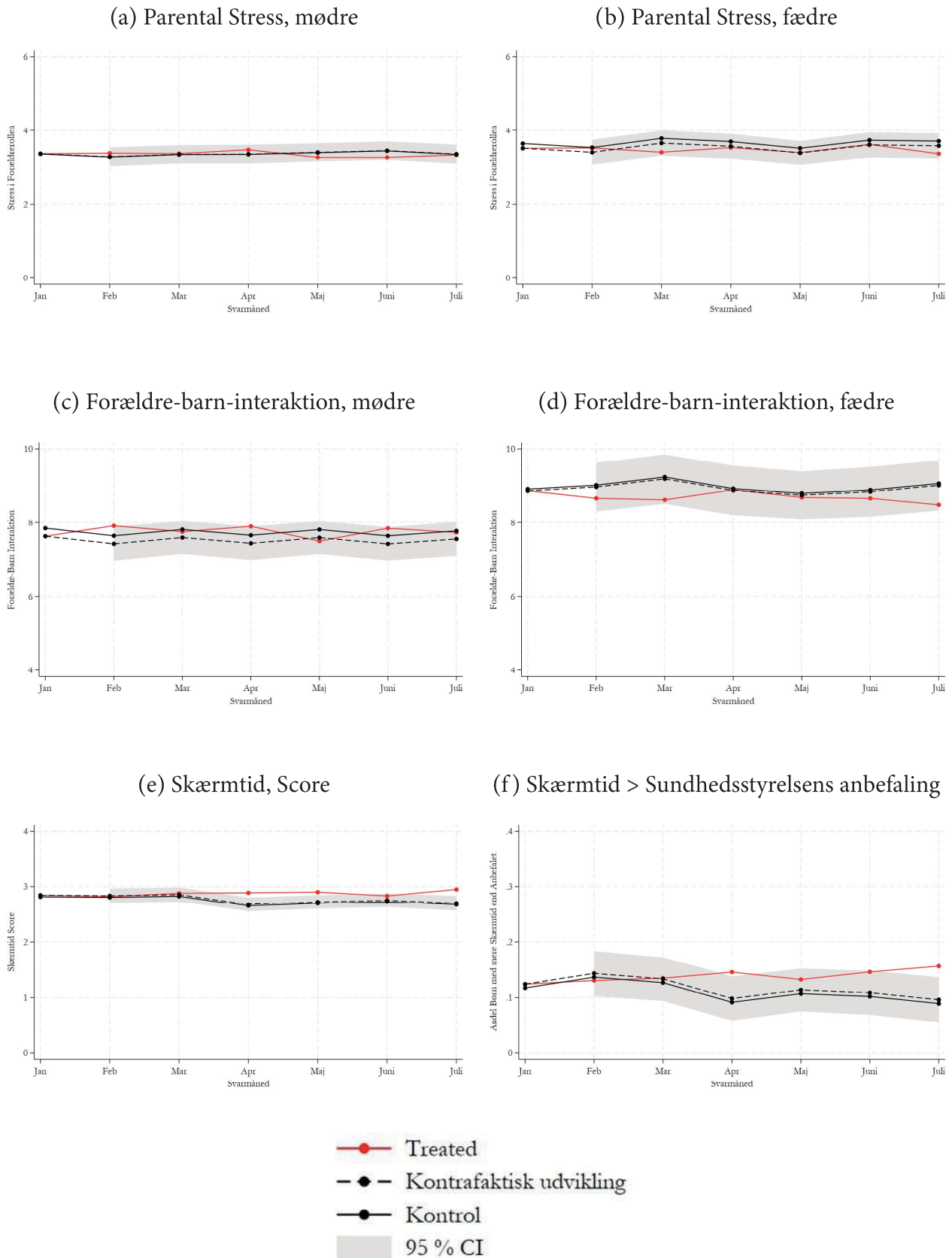
Familielivet under nedlukningerne

Til sidst undersøger vi, om og hvordan nedlukningen påvirkede hhv. mødre og fædres oplevelse af familielivet, deres oplevelse af forælderrollen og deres interaktion med børnene. I SPOR-data kan vi undersøge nogle af disse dimensioner, vurderet ved besvarelser af både mødre og fædre. Vi fokuserer igen på familier med de yngste børn. For vurderinger af barnet bruger vi mødres svar i SPOR (på grund af den højere svarprocent i SPOR for mødre).

Generelt finder vi ikke umiddelbart negative konsekvenser for familielivet under den første lockdown i disse familier. Figur 4 viser nogle af de centrale mål, vi observerer i SPOR (for analyser af flere dimensioner af familielivet under lockdown se Hirani m.fl. (2021)). Mødres og fædres oplevelse af stress i forælderrollen er ikke forskelligt i lockdown ift. kontrolåret (det samme gælder mentalt helbred under nedlukningen målt med WHO5-score). Heller ikke i forhold til deres vurderinger af forældre-barn-interaktioner finder vi forskel. Til gengæld ser vi, at en større andel af både mødre og fædre angiver, at deres barn bruger devices/skærm i større omfang i lockdown-månederne i 2020 relativt til kontrolåret. I kontrolåret falder skærmbrug i takt med forårets indtog (og bedre vejr og mulighed for udendørs aktiviteter). Under nedlukningerne observerer vi det modsatte: Både tiden ved en skærm forbliver høj for de yngste børn, og flere børn end forventet har et skærmbrug, som ligger over Sundhedsstyrelsens anbefalinger på en halv time dagligt for børnene omkring alderen 9 måneder.

Generelt sporer vi altså ikke umiddelbart negative påvirkninger under lockdown (eller forskel mellem mødres og fædres oplevelse) for vurderinger af forældresituationen. Måske muligheden for at forlænge orlov i Danmark kompenserede forældrene i disse dimensioner. Vores resultater udelukker selvfølgelig ikke, at familielivet blev påvirket på længere sigt i familier, som skulle håndtere forløbet med flere lockdowns og indskrænkninger af deres liv.

Figur 4 COVID-19-nedlukningen i 2020 og livet som forælder (SPOR Data)

Konklusioner

COVID-19-nedlukningerne i 2020 havde store konsekvenser for husholdninger verden over. Særligt familier med små børn skulle tilpasse deres tidsanvendelse, og påvirkningen af hhv. mødre og fædre har varieret på tværs af kontekst. Vi finder kønnede effekter i Danmark, som ofte beskrives som et land med en høj grad af ligestilling: Mødre med børn omkring alderen for vuggestuestart forlængede deres fravær fra arbejdsmarkedet på grund af nedlukningen i forår 2020. Relativt til kontrolår var deres børn mindre tilbøjelige til at blive indskrevet i daginstitutioner (pga. større begrænsninger for børn i denne gruppe relativt til ældre aldersgrupper), og det var mødre, som derfor forlængede deres tid hjemme. For fædre til de mindste børn (og for forældre til ældre børn) ser vi ikke samme umiddelbare virkning på deres beskæftigelsesstatus (i SPOR eller i DREAM).

På trods af disse resultater for umiddelbare effekter på mødres og fædres tidsanvendelse ser vi ikke store forskelle på mødres og fædres vurderinger af centrale elementer af familielivet under lockdown for familier med de mindste børn (omend vi ser tydelige mønstre for øget skærmbrug). Det er vigtigt at huske, at vi hverken for disse udfaldsmål eller for mål relateret til arbejdsmarkedet kan konkludere noget omkring de længeresigtede konsekvenser af den første COVID-19-nedlukning og de efterfølgende lange perioder med usikkerhed og begrænsninger på arbejds- og familielivet.

I vores undersøgelse kan vi ikke direkte undersøge kønsforskelle i antal arbejdstimer på arbejdsmarkedet og i hjemmet, men vores resultater indikerer, at nedlukningen på kort sigt øgede kønsforskelle her. Selvom vores resultater er baseret på en ekstrem situation for familierne, har de bredere implikationer: De umiddelbare konsekvenser af nedlukningerne for mødres og fædres beslutninger er interessante i lyset af, hvad vi ved fra anden forskning om kønsulighed på arbejdsmarkedet mere generelt. Meget af den kønsulighed, vi observerer (fx i forhold til løn), grundlægges i den initiale periode af forældreskabet og husholdningernes beslutninger omkring en mere ulige fordeling af tiden på arbejdsmarkedet og i hjemmet (Angelov m.fl., 2016; Kleven m.fl., 2019). Alle husholdninger træffer dagligt beslutninger om tidsanvendelse af mor og far – typisk i mindre kritiske situationer end COVID-19-nedlukninger. Netop disse beslutninger omkring tidspunktet for forældreskab (og tidspunktet for tilbagevenden til arbejdsmarkedet for særligt nybagte mødre) har langsigtede konsekvenser for kvinders og mænds arbejdsliv og udformning af forældreskabet. Vores resultater viser, at uanset det relative indkomstniveau hos mor og far var det mødre, som reagerede og forlængede deres tid i hjemmet under nedlukningen i forår 2020. Dette resultat peger på betydningen af kønsroller omkring omsorgsarbejdet – et emne med stor relevans for fremtidig empirisk forskning.

Noter

- 1 Hirani: VIVE; Wüst: Department of Economics, University of Copenhagen and CEBI.

Referencer

- Adams-Prassl, A., T. Boneva, M. Golin, and C. Rauh (2020). Inequality in the impact of the coronavirus shock: Evidence from real time surveys. *Journal of Public Economics* 189, 104245.
- Adams-Prassl, A., T. Boneva, M. Golin, and C. Rauh (2022). The impact of the coronavirus lockdown on mental health: evidence from the United States. *Economic Policy* 37(109), 139–155.
- Alon, T., M. Doepke, J. Olmstead-Rumsey, and M. Tertilt (2020). The impact of covid-19 on gender equality. Working Paper 26947, National Bureau of Economic Research.
- Angelov, N., P. Johansson, and E. Lindahl (2016). Parenthood and the gender gap in pay. *Journal of Labor Economics* 34(3), 545–579.
- Barkowski, S., J.S. McLaughlin, and Y. Dai (2021). Young children and parents' labor supply during covid-19. Available at SSRN 3630776.
- Cardona, M., L.H. Andersen, P. Fallesen, and T.A. Bruckner (2023). Stress/depression across the covid-19 pandemic in Denmark. *BMC public health* 23(1), 169.
- Del Boca, D., N. Oggero, P. Profeta, and M. Rossi (2020). Women's and men's work, housework and childcare, before and during covid-19. *Review of Economics of the Household* 18(4), 1001–1017.
- Etheridge, B. and L. Spantig (2022). The gender gap in mental well-being at the onset of the covid-19 pandemic: Evidence from the uk. *European Economic Review* 145, 104114.
- Heggeness, M.L. (2020). Estimating the immediate impact of the covid-19 shock on parental attachment to the labor market and the double bind of mothers. *Review of Economics of the Household* 18(4), 1053–1078.
- Hirani, J., M. Pontoppidan, M. Wüst, and B. Rayce (2021). Trivsel og hverdagsliv i danske småbørnsfamilier under covid-19-nedlukningen foråret 2021. VIVE-Det Nationale Forsknings-og Analysecenter for Velfærd. <https://www.vive.dk/media/pure/16024/5439122>.
- Huebener, M., S. Waights, C.K. Spiess, N.A. Siegel, and G.G. Wagner (2021). Parental well-being in times of covid-19 in Germany. *Review of Economics of the Household* 19(1), 91–122.
- Hupkau, C. and B. Petrongolo (2020). Work, care and gender during the covid-19 crisis. *Fiscal studies* 41(3), 623–651.
- Kleven, H., C. Landais, and J.E. Sogaard (2019). Children and gender inequality: Evidence from Denmark. *American Economic Journal: Applied Economics* 11(4), 181–209.
- Leslie, E. and R. Wilson (2020). Sheltering in place and domestic violence: Evidence from calls for service during covid-19. *Journal of Public Economics* 189, 104241.
- Silverio-Murillo, A., L. Hoehn-Velasco, J.R.B. de la Miyar, and A. Rodríguez (2021). Covid19 and women's health: Examining changes in mental health and fertility. *Economics Letters* 199, 109729.